

(13) ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਆਧਾਰ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 5 ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ 1996 ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 8946 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਬਹੁਤ ਸੀਮਤ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਸੀ ਅਤੇ; ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਸੰਦਰਭ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦਲੀਲ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 5 ਲਈ ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਕਤ ਖੋਜ ਨੂੰ ਢੁਕਵੀਂ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦਰੁਸਤ ਕਰ ਲੈਣ ਪਰ ਨਾ ਤਾਂ AAIFR ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(14) ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਆਰ. ਐਨ. ਆਰ

ਕੇ ਸੀ ਪੁਰੀ ਜੇ.

ਕਮਲਾ ਵਾਟੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਉਸ ਦੇ ਐੱਲ.ਆਰ.ਐੱਸ. ਰਾਹੀਂ /,

-ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰ. 2/ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਚਮਨ ਲਾਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਮੁਦਈ/ਜਵਾਬਦਾਰ

1999 ਦਾ RSANo. 3888

23 ਜਨਵਰੀ, 2008

ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908—ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ-ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰ. 1 ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰ. 2/ਅਪੀਲੈਂਟ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚਣਾ-ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ 1/2 ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਾ ਭਾਗ - ਗਿਫਟ ਡੀਡ ਨੂੰ 1/2 ਸ਼ੇਅਰ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਡਿਫੈਂਡੈਂਟ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਡਿਫੈਂਡੈਂਟ ਨੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ 1/2 ਸ਼ੇਅਰ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਗਿਫਟ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ - ਗਿਫਟ ਡੀਡ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਨੇ ਤੋਹਫ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਉਸਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ - ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦਾ ਇੰਤਕਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ 27/28 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ - ਮੁਦਈ ਨੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ

ਸਮੁੱਚੀ ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਸਨਮਾਨ—ਘੱਟ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਲਗਾਉਣਾ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ—
ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਹੇਠਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸਮਝ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਇਹ ਪਤਾ
ਲਗਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ 1/2 ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਤੋਹਫੇ ਦੇ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ
ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ — ਅਪੀਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ
1/2 ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਮੁਦਈ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਹੱਕ ਦੇਣ ਅਤੇ ਆਪਸੀ ਵੰਡ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ
ਹੇਠਲੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ।

ਦੱਸ ਦਈਏ ਕਿ ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਇੰਤਕਾਲ 0-1-15-1/2 ਬੀ ਗੁਰਦੇਵ ਕੌਰ ਦੇ ਨਾਂ ਦਰਜ
ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਚਮਨ ਲਾਈ ਨੇ ਕੋਈ ਉਗਲੀ ਨਹੀਂ ਉਠਾਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਗੁਰਦੇਵ ਕੌਰ
ਨੇ ਕਮਲਾ ਵਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਇੰਤਕਾਲ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ
ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇੰਤਕਾਲ ਵਿੱਤੀ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ
ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ
ਤਜਵੀਜ਼ ਕਿ ਇੰਤਕਾਲ ਵਿੱਤੀ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਹੈ, ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਐਕਟ ਇਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ
ਕਿ ਚਮਨ ਲਾਈ ਦਾ ਆਚਰਣ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਹੀ ਤੋਹਫੇ
ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਗੁਰਦੇਵ ਕੌਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋਈ ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ
ਇੰਤਕਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦਿੰਦਾ। ਚਮਨ ਲਾਈ ਲਈ ਦੂਸਰਾ ਮੌਕਾ ਸੀ ਜਦੋਂ 15 ਮਾਰਚ, 1971 ਨੂੰ ਗੁਰਦੇਵ
ਕੌਰ ਨੇ ਕਮਲਾ ਵਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।
ਉਸ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦਾ ਇੰਤਕਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਅਤੇ ਗੁਰਦੇਵ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਦਾਇਰ
ਹੋਣ ਤੱਕ 27/28 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਲੰਬੇ ਅਰਸੇ ਲਈ ਕੌਰ ਜਾਂ ਕਮਲਾ ਵਤੀ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ
ਦੀ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਚਮਨ ਲਾਈ ਨੂੰ ਮਾਲਕ
ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੋ ਚਮਨ ਲਾਲ ਦੇ ਇਸ ਆਚਰਣ ਤੋਂ ਸਾਫ਼ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ
ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਗੁਰਦੇਵ ਕੌਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਤੋਹਫੇ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ।

(ਪਰਾ 28)

ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1908—0.22 R1.10—ਸੰਪੱਤੀ ਵੇਚਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਮੌਤ—
ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ—ਕੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ
ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ—ਹੋਲਡ, ਹਾਂ—ਸੰਪੱਤੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ
ਬਾਅਦ ਐੱਲ.ਆਰ. ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ—ਸਿਰਫ
ਵਿਕਰੇਤਾ ਹੀ ਕੇਸ ਦਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਚਾਅ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ—ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਐੱਲ.ਆਰ. ਨੂੰ
ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ-ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ
ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਹੋਲਡ, ਆਰਡਰ 1 ਆਰ.ਐਲ. ਸੰਦੀਪ ਸੇਠੀ ਅਤੇ ਸੁਦੇਸ਼ ਸੇਠੀ ਦੋਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ 10
ਸੀਪੀਸੀ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੇਖ ਕੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੀਬਿਤ
ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਸੂਟ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਐਕਟ ਦੀ

ਧਾਰਾ 52 ਦੇ ਅਧੀਨ ਫਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦ ਹਨ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸਹੀ ਹੈ। ਕਮਲਾ ਵਤੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਾ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਕਮਲਾ ਵਤੀ, ਸੰਦੀਪ ਸੇਠੀ ਅਤੇ ਸੁਦੇਸ਼ ਸੇਠੀ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਅਪਵਾਦਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਕਮਲਾ ਵਤੀ ਦੀ ਜੁੱਤੀ ਵਿੱਚ ਕਦਮ ਰੱਖਣਗੇ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਾਬੰਦ ਹੋਣਗੇ।

(ਪਰਾ 17)

ਅੱਗੋਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਮਲਾ ਵਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਾ ਉਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਮਲਾ ਵਤੀ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਮਲਾ ਵਤੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ ਹੈ। ਸੰਦੀਪ ਸੇਠੀ ਅਤੇ ਸੁਦੇਸ਼ ਸੇਠੀ ਨੂੰ ਆਰਡਰ 22 ਨਿਯਮ 10 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਵਿਕਰੇਤਾ ਹੀ ਹਨ ਜੋ ਕਮਲਾ ਵਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੇਸ ਦਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਚਾਅ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਕਮਲਾ ਵਤੀ ਦੇ ਅਸਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸਥਿਤੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਦਲ ਜਾਵੇਗੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਕਮਲਾ ਵਤੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਆਰਡਰ 22 ਨਿਯਮ 3 ਸੀਪੀਸੀ ਤਹਿਤ ਕਮਲਾ ਵਤੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(ਪਰਾ 20)

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਅਮਿਤ ਰਾਵਲ ।

ਸੁਮੀਤ ਮਹਾਜਨ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ਼ਾਮ ਭੱਲਾ ਅਤੇ ਅਮਨਦੀਪ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ,
ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਕੇ ਸੀ ਪੁਰੀ, ਜੇ.

ਨਿਰਣਾ

(1) 2 ਅਗਸਤ, 1999 ਨੂੰ ਤਤਕਾਲੀ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸ਼੍ਰੀ ਐਮ.ਆਰ. ਬੱਤਰਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਡਾਈਰੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਤਹਿਤ

ਜੱਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ, ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਿਵਲ ਜੱਜ (ਜੂਨੀਅਰ ਡਵੀਜ਼ਨ), ਲੁਧਿਆਣਾ ਵੱਲੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਰੋਹਨ ਲਾਇ ਦੁਆਰਾ 20 ਨਵੰਬਰ, 1998 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਮਲਾ ਵਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(2) ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨੋਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ:-

(3) ਚਮਨ ਲਾਈ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਨੇ ਗੁਰਦੇਵ ਕੌਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਅਤੇ ਕਮਲਾ ਵਤੀ, ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ 1252 ਵਿੱਚੋਂ 14 ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਪਣ ਵਾਲੀ OB-1-15-1/2B ਨੂੰ ਪਲਾਟ ਦੀ ਵੰਡ ਕਰਕੇ ਵੱਖਰਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਕਮਲਾ ਵਤੀ ਵਿਰੁੱਧ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। , ਢੋਲੇਵਾਲ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਸਾਲ 1950-51 ਲਈ ਜਮ੍ਹਾਂਬੰਦੀ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਖਟਾ ਨੰਬਰ 318/563 ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਕਿ ਉਹ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਦਾ 4 ਹਿੱਸਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 (ਹੁਣ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2) ਗੁਰਦੇਵ ਕੌਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਤੋਹਫੇ ਵਿਚ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਬਚੇ 4 ਹਿੱਸੇ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਰਹੇ। ਉਹ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ. ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਸਾਂਝੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਇੱਛੁਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਵੰਡਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ OB-3B-11B ਮਾਪਣ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ 14 ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ OB-IB-15- 1/2B ਮਾਪਣ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵੰਡ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖਰੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਤੇ ਅੰਤਮ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

(4) ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ, ਉਸਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇੰਚ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਪਿਛਲੇ 26/27 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਉਕਤ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਾਬਜ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਕਮਲਾ ਵਤੀ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮਾਲਕ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਨਿਵੇਕਲੇ ਮਾਲਕ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 2 ਪਿਛਲੇ 17/18 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਕਾਬਜ਼ ਸੀ। ਹੋਰ ਤਾਂ ਹੋਰ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 2 ਉਲਟਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਕੇ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ। ਚਮਨ ਲਾਈ, ਮੁਦਈ ਦਾ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕੋਈ ਬਟਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮੁਦਈ ਵਿਵਾਦ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੋਈ ਵੰਡ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(5) ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 (ਹੁਣ ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਨੇ ਵੀ ਵੱਖਰਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਗਲਤ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ

ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਕਿ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਸਾਲ 1950-51 ਲਈ ਜਮ੍ਹਾਂਬੰਦੀ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਾਲ 1987-88 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਵਿਚਕਾਰ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਸੀ, - ਇੱਕ ਮਨਸ਼ਾ ਰਾਮ ਤੋਂ 30 ਜੁਲਾਈ, 1949 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਫਿਰ ਉਕਤ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, - 30 ਜੁਲਾਈ, 1949 ਦੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੀ ਡੀਡ ਦੇ ਤਹਿਤ 22 ਅਗਸਤ, 1949 ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਗੁਰਦੇਵ ਕੌਰ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਗੁਰਦੇਵ ਕੌਰ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ: 1 ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਸਮੇਤ, ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ 5 ਜਨਵਰੀ, 1959 ਨੂੰ ਗਿਫਟ ਡੀਡ ਰਾਹੀਂ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਤਦ ਉਹ ਸ਼ਾਂਤਮਈ, ਨਿਰਵਿਘਨ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਪਲਾਟ ਦੇ ਤਿੰਨ ਪਾਸੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਕੰਧ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਲਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਤਾਲਾ ਲਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਚਾਬੀ ਉਸ ਕੋਲ ਸੀ। ਬਦਲਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਟਾਈਟਲ ਪਰਿਪੱਕ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮਾਮਲਾ ਮਾਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਯੋਗ ਸੀ। ਇੰਤਕਾਲ ਨੰ: 8224, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ: 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਇੰਤਕਾਲ ਨੰ. 9453 ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(6) ਮੁਦਈ ਨੇ ਨਕਲ ਵਿਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਵਿਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ।

(7) ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਤੋਂ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ:-

- (1) ਕੀ ਮੁਦਈ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਪਲਾਟ ਦੀ ਵੰਡ ਕਰਕੇ ਵੱਖਰਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ? ਓ.ਪੀ.ਪੀ
- (2) ਕੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਵਿਰੋਧੀ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਕੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਪਲਾਟ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ? ਓ.ਪੀ.ਡੀ
- (3) ਕੀ ਮੁਦਈ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਹੈ? ਓ.ਪੀ.ਡੀ

(4) ਕੀ ਮੁਦਈ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 1 ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਆਸਰੇ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ?।

(5) ਰਾਹਤ.

(8) ਮੁਦਈ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਦੀ ਹਮਾਇਤ ਵਿੱਚ, PW1 ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ, PW2 ਉਧਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ PW4 ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ PW3 ਵਜੋਂ ਗਵਾਹ-ਬਾਕਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਦਮ ਰੱਖਿਆ।

(9) ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਡੀ ਡਬਲਯੂ 1, ਜਨਕ ਰਾਜ ਡੀ ਡਬਲਯੂ 2, ਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘ ਡੀ ਡਬਲਯੂ 3, ਸੁਦੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਸੇਠੀ ਡੀ ਡਬਲਯੂ 4 ਅਤੇ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਡੀ ਡਬਲਯੂ 5 ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ।

(10)) ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੇ। ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ - 20 ਨਵੰਬਰ, 1998 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ , ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵੰਡ ਕੇ ਵੱਖਰੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਪਸੀ ਵੰਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ, ਧਿਰਾਂ ਆਪਸੀ ਬਟਵਾਰੇ 'ਤੇ ਆਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਸਨ, ਤਾਂ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਵੰਡ ਲਈ ਅੰਤਮ ਫ਼ਰਮਾਨ ਲੈਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਮੁਢਲਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(11) 28 ਅਗਸਤ, 1999 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਿਦਵਤਾ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(12) 28 ਅਗਸਤ, 1999 ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ, ਕਮਲਾ ਵਤੀ ਵੱਲੋਂ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਅਣਗੌਲੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਅਜੇ ਵੀ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਿਆਂ, ਕਮਲਾ ਵਤੀ ਨੇ ਇਹ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(13) ਮੈਂ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੰਬੋਧਿਤ ਦਲੀਲਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।

(14) ਕਮਲਾ ਵਤੀ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ, - ਮਿਤੀ 2 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2002 ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ। ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਭਾਵ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ/ਮੁਦਈ ਨੇ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਮਾਨਯੋਗ

KAMLA WATI (DECEASED) THROUGH HER L.RS v.
CH AM AN LAL AND ANOTHER (*K.C. Puri, J.*)

9
4

ਸੁਪਰੀਮ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ।

ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ , - ਮਿਤੀ 6 ਅਕਤੂਬਰ, 2003 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਮਿਤੀ 2 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2002 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 100 ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ:-

- (1) ਕੀ ਵੰਡ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ 10 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1958 ਨੂੰ ਗਿਫਟ ਡੀਡ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੁਦਈ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸੰਯੁਕਤ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ?
- (2) ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰ. 2 ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਸਹਿ-ਸੰਪਤੀ ਮੰਨ ਕੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ?

(15) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਆਰਡਰ 22 ਰੂਲ 10 ਸੀ.ਆਰ.ਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਸੰਦੀਪ ਸੇਠੀ ਪੁੱਤਰ ਸੁਦੇਸ਼ ਸੇਠੀ ਅਤੇ ਸੁਦੇਸ਼ ਸੇਠੀ ਪੁੱਤਰ ਹਰੀ ਰਾਮ ਵਾਸੀ 17-ਜੇ, ਸਰਾਭਾ ਨਗਰ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕਿ ਕਮਲਾ ਵਤੀ ਨੇ 4 ਜਨਵਰੀ, 1995 ਅਤੇ 6 ਜਨਵਰੀ, 1995 ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

(16) ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੇ ਸਾਫ਼ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਿਵਲ ਜੱਜ (ਜੂਨੀਅਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ), ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਬਣਨ ਲਈ ਆਰਡਰ 1 ਨਿਯਮ 10 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। 22 ਜਨਵਰੀ, 1998 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਮਲਾ ਵਤੀ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਧਿਰ ਬਣਨ ਲਈ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਨਵੀਂ ਅਰਜ਼ੀ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਯੋਗ ਹੈ। ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕਮਲਾ ਵਤੀ ਨੇ 4 ਜਨਵਰੀ, 1995 ਅਤੇ 6 ਜਨਵਰੀ, 1995 ਨੂੰ, ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਵੀ ਉਹ ਤਬਾਦਲੇ ਵਾਲੇ ਪੈਂਡੈਂਟਲਾਇਟ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦ ਹਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ. ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(17) ਮੈਂ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਦੀਪ ਸੇਠੀ ਪੁੱਤਰ ਸੁਦੇਸ਼ ਸੇਠੀ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਆਰਡਰ 1 ਰੂਲ 10 ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਸੁਦੇਸ਼ ਸੇਠੀ ਪੁੱਤਰ ਹਰੀ ਰਾਮ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ। ਉਸ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੰਦੀਪ ਸੇਠੀ ਅਤੇ ਸੁਦੇਸ਼ ਸੇਠੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਲੰਬਿਤ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 52 ਦੇ ਅਧੀਨ ਫਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦ ਹਨ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸਹੀ ਹੈ, ਕਮਲਾ ਵਤੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਕਮਲਾ ਵਤੀ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਲਈ, ਸੰਦੀਪ ਸੇਠੀ ਅਤੇ ਸੁਦੇਸ਼ ਸੇਠੀ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਅਪਵਾਦਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਕਮਲਾ ਵਤੀ ਦੀ ਜੁੱਤੀ ਵਿੱਚ ਕਦਮ ਰੱਖਣਗੇ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਾਬੰਦ ਹੋਣਗੇ। ਆਰਡਰ 22 ਨਿਯਮ 10 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(18) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਆਰਡਰ 22 ਨਿਯਮ 3 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਰਜ਼ੀ ਕਮਲਾ ਵਤੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਨੂੰ ਉਕਸਾਉਣ ਲਈ ਭੇਜੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕਮਲਾ ਵਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਉਸ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਜੈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਥਾਪਰ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਜੈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਥਾਪਰ ਨੂੰ ਕਮਲਾ ਵਤੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਵਜੋਂ ਫਸਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(19) ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(20) ਹੁਣ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਸੀਪੀਸੀ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅੱਗੇ ਆਉਣ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਮਲਾ ਵਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਾ ਉਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਮਲਾ ਵਤੀ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਮਲਾ ਵਤੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ ਹੈ। ਸੰਦੀਪ ਸੇਠੀ ਅਤੇ ਸੁਦੇਸ਼ ਸੇਠੀ ਨੂੰ ਆਰਡਰ 22 ਨਿਯਮ 10 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਵਿਕਰੇਤਾ ਸੰਦੀਪ ਸੇਠੀ ਅਤੇ ਸੁਦੇਸ਼ ਸੇਠੀ ਹਨ ਜੋ ਕਮਲਾ ਵਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਦਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਚਾਅ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਕਮਲਾ ਵਤੀ ਦੇ ਅਸਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸਥਿਤੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਦਲ ਜਾਵੇਗੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕਮਲਾ ਵਤੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਇਸ ਲਈ, ਜੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਥਾਪਰ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਆਰਡਰ 22 ਨਿਯਮ 3 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(21) ਹੁਣ, ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰਾ ਵਿਵਾਦ ਗਿਫਟ ਡੀਡ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ-1 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦਾ ਹੈ। ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ 22 ਅਗਸਤ, 1949 ਦੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੀ ਡੀਡ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਚਮਨ ਲਾਈ ਨੇ 'ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ' ਦਾ ਤੋਹਫ਼ਾ ਡੀਡ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵੰਡ ਲਈ ਹੈ। ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਚਮਨ ਲਾਈ ਨੇ ਗੁਰਦੇਵ ਕੌਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸ਼ੇਅਰ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਗਿਫਟ ਡੀਡ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਗਿਫਟ ਡੀਡ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਪੀ-1 ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰੇ ਜੋ ਚਮਨ ਲਾਈ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਗੁਰਦੇਵ ਕੌਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਗਿਫਟ ਡੀਡ ਕਰਵਾਈ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਪੀਲ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਨੀ ਬਣਦੀ ਹੈ।

(22) ਖਿਯਾ 1 ਬਿਸਵਾ 15-1/2 ਬਿਸਵਾਸੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਗਿਫਟ ਡੀਡ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ-1, ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਦੋਹਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਇਕ ਕਾਰਕ ਸੀ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦਾ ਸਟੈਪ ਪੇਪਰ 800/- ਗਿਫਟ ਡੀਡ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ-1 'ਤੇ ਚਿਪਕਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(23) ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਚਮਨ ਲਾਈ ਨੇ ਗੁਰਦੇਵ ਕੌਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਗਿਫਟ ਡੀਡ, ਮਿਤੀ 22 ਅਗਸਤ, 1949, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ-1, ਚਲਾਈ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰਦੇਵ ਕੌਰ ਨੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜ਼ਮੀਨ, 5 ਜਨਵਰੀ, 1959 ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ/ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਮਲਾ ਵਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੇਚੀ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ 20 ਅਗਸਤ, 1987 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵੰਡ ਕਰਕੇ ਵੱਖਰੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਮਲਾ ਵਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦਾ ਇੰਤਕਾਲ ਵੀ ਮਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਤੋਲਣ ਵਾਲਾ ਦੂਜਾ ਕਾਰਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਮਲਾ ਵਤੀ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਿਫਟ ਡੀਡ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ-1, ਨੂੰ V 2 ਸ਼ੇਅਰ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(24) ਹੁਣ, ਸਵਾਲ ਇਹ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹੇਠਲੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀਆਂ ਕਹੀਆਂ ਗਈਆਂ ਖੋਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਪਰਖ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ?

(25) ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ-1 ਉਰਦੂ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਅਸਲ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇਕ ਕਾਪੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ

ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵੱਲੋਂ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਪਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਤਤਕਾਲੀ ਜੱਜ, ਜਸਟਿਸ ਸਵਤੰਤਰ ਕੁਮਾਰ, - ਮਿਤੀ 1 ਮਾਰਚ, 2001 ਦੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਟ੍ਰਾਂਸਲੇਸ਼ਨ ਸ਼ਾਖਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ-1 (ਅਨੈਕਸਚਰ ਪੀ.ਏ.) ਤੋਹਫ਼ੇ ਡੀਡ ਦਾ

ਅਨੁਵਾਦ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਕਾਪੀ ਨੂੰ ਇਸ ਉੱਤੇ ਰੱਖੇਗੀ। ਫਾਈਲ। ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ PI (ਅਨੇਕਚਰ PA) ਦੀ ਅਨੁਵਾਦਿਤ ਕਾਪੀ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। 10 ਮਾਰਚ, 1958 ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਮੁੰਨਾ ਲਾਈ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਚਮਨ ਲਾਈ ਦੁਆਰਾ ਗੁਰਦੇਵ ਕੌਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਿਫਟ ਡੀਡ ਦਾ ਸਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

“ਹੁਣ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਇੰਦਰੀਆਂ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਭੋਗ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਇਸ ਦਾਤ-ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ 0-1-15-1/2 ਬਿਸਵਾ (ਪੁਖਤਾ) ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ ਮਾਲਕ ਹਾਂ। ਰੈਵੇਨਿਊ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿਚ ਦਰਜ ਇੰਦਰਾਜ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਕਰੀ-ਡੀਡ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮਾਪ 0 1-16 ਬਿਸਵਾਸ (ਪੁਖਤਾ) ਦਾ ਤਰੀਕਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਕੀਮਤ ਰੁਪਏ ਬਣਦੀ ਹੈ। 1600/- ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਾ ਅੱਧਾ ਰੁਪਏ ਬਣਦਾ ਹੈ। 800/- ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ। ਗੁਰਦੇਵ ਕੌਰ ਪੁੱਤਰੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ. ਨੰਤੀ ਪੁੱਤਰੀ ਕਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਵਾਸੀ ਮੁਹੱਲਾ ਗੋਬਿੰਦਪੁਰਾ, ਲੁਧਿਆਣਾ।

(26) ਇਸ ਲਈ, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਅਨੁਵਾਦ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਨੁਵਾਦ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਚਮਨ ਲਾਈ ਨੇ 0-1-15-1/2 ਬੀ ਮਾਪਣ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਗੁਰਦੇਵ ਕੌਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਰੁਪਏ ਦਾ ਵਿਚਾਰ 1,600/- ਜਿਸ ਦਾ ਅੱਧਾ ਰੁਪਏ ਹੈ। 800/-। ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਤੋਂ ਹਫ਼ੇ-ਡੀਡ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੂਰ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਗਿਫਟ-ਡੀਡ ਦੇ ਰੋਮਨ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ:-

“ਲੀਹਜਾ ਬਸੀਤ ਅਕਾਲ ਬਾ ਕਾਇਮੀ ਹੋਸ ਬਾ ਹਵਾਸ ਖਮਸਾ ਖੁਦ ਆਰਾਜੀ 0-1-15-1/2 ਬਿਸਵਾ ਪੁਖਤਾ ਬਰੂਏ ਬੈਨਾਮਾ ਬਾ 0.1.16 ਬਿਸਵਾ ਪੁਖਤਾ ਬਰਨੀ ਕਗਜਤ ਮਾਲੀ ਮਲੇਤੀ ਸੋਲਾ ਸੋ ਰੁਪਈਆ (1600/- ਰੁਪਏ) ਸੋ ਨੀਸ਼ਾਲੀ। ਉਦਾਸ ਰੂਪੀਆ ਏਮ ਡਿਗਰ ਹਾਲੁਕ ਤਾਮਾਮੀ, ਐਸ਼ ਬੇਹਕ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ। ਗੁਰਦੇਵ ਕੌਰ ਦੁੱਕਤਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨੰਤੀ ਦੁਖੀ ਸ. ਕਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਸਾਕੇਨ ਲੁਧਿਆਣਾ ਮੁਹੱਲਾ ਗੋਬਿੰਦਪੁਰਾ ਹੀਵਾ ਬਾ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਕੋਰਕਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ”।

(27) ਉਪਰੋਕਤ ਰੋਮਨ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਵਿੱਚ ਸੇ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਚਮਨ ਲਾਈ ਮੁਦਈ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ 0-1-15-1/2 ਬੀ ਨੂੰ ਤੋਂ ਹਫ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦੇਣਾ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ। ਜੇਕਰ ਚਮਨ ਲਾਈ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅੱਧੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਹਫ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ 0-1-15 1/2 ਬੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 14 ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਸ ਅਨੁਵਾਦ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਨਹੀਂ

ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁੱਲ ਕੀਮਤ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਮਤ ਦੇ 14 ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਕੀਮਤ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਭੁਲੇਖਾ ਨਾ ਪਵੇ। ਇੰਝ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਰੋਮਨ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ "ਸੇ" ਸ਼ਬਦ "ਕਾ" ਦੀ ਬਜਾਏ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਕਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਰਦੂ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ "ਕਹੋ" ਅਤੇ "ਕਾ" ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ "ਕਾ" ਸ਼ਬਦ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚਮਨ ਲਾਇ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 14 ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚਮਨ ਲਾਈ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ 0-1 -15-1/2B ਪੁਖਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਕੌਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਭੇਟ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(28) ਦੂਜਾ ਚਮਨ ਲਾਇ ਦਾ ਆਚਰਣ ਵੀ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਇੰਤਕਾਲ 0-1-15-1/2 ਬੀ ਗੁਰਦੇਵ ਕੌਰ ਦੇ ਨਾਂ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਚਮਨ ਲਾਈ ਨੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਕੋਈ ਉਂਗਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗੁਰਦੇਵ ਕੌਰ ਨੇ ਕਮਲਾ ਵਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਇੰਤਕਾਲ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇੰਤਕਾਲ ਵਿੱਤੀ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਕਿ ਪਰਿਵਰਤਨ ਵਿੱਤੀ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਹੈ, ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਚਮਨ ਲਾਈ ਦਾ ਆਚਰਣ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਹੀ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਗੁਰਦੇਵ ਕੌਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋਈ ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੰਤਕਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦਿੰਦਾ। ਚਮਨ ਲਾਈ ਲਈ ਦੂਸਰਾ ਮੌਕਾ ਸੀ ਜਦੋਂ 15 ਮਾਰਚ, 1971 ਨੂੰ ਗੁਰਦੇਵ ਕੌਰ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਮਲਾ ਵਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦਾ ਇੰਤਕਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਿਤ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁਰਦੇਵ ਕੌਰ ਜਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਦਾਇਰ ਹੋਣ ਤੱਕ 27/28 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਲੰਬੇ ਅਰਸੇ ਤੋਂ ਕਮਲਾ ਵਤੀ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਚਮਨ ਲਾਈ ਨੂੰ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ. ਜੇ, ਚਮਨ ਲਾਲ ਦੇ ਇਸ ਆਚਰਣ ਤੋਂ ਸਾਫ਼ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਗੁਰਦੇਵ ਕੌਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਗਿਫ਼ਟ ਡੀਡ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਾਹਰ ਦੀ ਸਲਾਹ 'ਤੇ ਇਕ ਚੰਗੀ ਸਵੇਰ ਨੂੰ, ਉਸਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(29) ਦੂਸਰਾ ਕਾਰਕ ਜੋ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਤੋਲਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਰੁਪਏ ਦੀ ਸਟੈਪ ਡਿਊਟੀ। 800/- ਗਿਫ਼ਟ ਡੀਡ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ-1 'ਤੇ ਚਿਪਕਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੀ ਡੀਡ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਗਿਫ਼ਟ ਡੀਡ ਸਬੰਧੀ ਗੁਰਦੇਵ ਕੌਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਇੰਤਕਾਲ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਉਹ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਗਿਫ਼ਟ ਡੀਡ ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਹੈ। ਗੁਰਦੇਵ ਕੌਰ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਦਾਇਰ ਹੋਣ ਤੱਕ ਲਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਉਗਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਈ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਘੱਟ ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਲਗਾਉਣਾ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਕਲੈਕਟਰ ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਦੀ ਘੱਟ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਭਾਰਤੀ ਸਟੈਪ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 47A ਦੇ ਤਹਿਤ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(30) ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਰਕ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਦੋਵਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਉਹ ਨਤੀਜੇ ਵੀ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਨ। ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 1 ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 2 ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ। ਉਸ ਪੈਰਾ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਮਾਲਕ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਨਿਵੇਕਲਾ ਮਾਲਕ ਹੈ। ਦੁਬਾਰਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰ. 3 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 2 ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਨਿਵੇਕਲਾ ਮਾਲਕ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਗਲਤ ਖੋਜ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(31) ਇਸ ਲਈ, ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਗਿਫ਼ਟ ਡੀਡ ਮਿਤੀ 10 ਮਾਰਚ, 1958 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਨੂੰਨ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਟੈਂਡ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਚਮਨ ਲਾਲ ਨੇ 0-1-15-1/2B ਮਾਪਣ ਵਾਲੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇ ਡੀਡ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ 'ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ।

(32) ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਹਿਸ ਕੀਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ/ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਬੇਲੋੜਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(33) ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਪੀਲ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੇਠਲੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੇਸ ਦੇ ਅਜੀਬੋ-ਗਰੀਬ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਖਰਚਾ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(34) ਡਿਕਰੀ ਡਿਕਰੀਸ਼ੀਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀਆਂ ਫਾਈਲਾਂ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਪਾਲਣਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਪਸ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇ।

ਆਰ. ਐਨ. ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ

ਅਜੈ ਤਿਵਾੜੀ ਜੇ.

ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ, ਲੁਧਿਆਣਾ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਰਾਜ —ਜਵਾਬਦਾਤਾ

2000 ਦਾ CWPNo 479

13 ਅਗਸਤ, 2008

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਆਰਟੀਕਲ 226—ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਐਕਟ, 1882 — ਐੱਸ. 106—ਪੰਜਾਬ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀਆਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ (ਸੰਪੱਤੀ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਸਥਾਨਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ, ਲੀਜ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੱਖ-ਵੱਖਕਰਨ) ਨਿਯਮ, 1964—ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਾਈਸੈਂਸ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਦੁਕਾਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ—ਬੇਦਖਲੀ ਕਾਰਵਾਈ—ਲੀਜ਼ ਦੀ ਮਿਆਦ

ਪੁੱਗ ਗਈ—ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ—ਟੀ. ਪੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 106 ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਟਾਲਦਾ ਹੋਇਆ ਕਮਿਸ਼ਨਰ—1964 ਦੇ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਜ਼ਿਲਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਨਿਲਾਮੀ ਕਰਕੇ ਹੀ ਛੱਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 5 ਸਾਲਾਂ ਦੇ—ਲਾਇਸੈਂਸ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਵਿਧਾਨਕ ਨਿਯਮ — ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਲੰਬੇ ਠਹਿਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਭਿੰਨ ਇਲਾਜ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ—ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸਿਰਫ ਇਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਬਣਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।